

ת"פ 65981/03/19 - מדינת ישראל נגד נאדר שוויקי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 65981-03-19 מדינת ישראל נ' שוויקי(אחר/נוסף)

בפני המאשימה נגד
כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
מדינת ישראל ע"י תביעות ירושלים

הנאשם נגד
נאדר שוויקי
ע"י ב"כ עו"ד מנעם ת'אבת

החלטה

נגד הנאשם הוגש כתב אישום מתוקן, בו הודה (ללא הסדר לעונש), בביצוע בירה של גניבת רכב. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי הנאשם ניפץ שמשה של רכב חונה, נכנס לרכב, החליף רכיב חשמלי ברכיב שהביא עמו, הניע את הרכב והחל בנסיעה. הוא נעצר לאחר שכוח משטרה תפס אותו ברכב בעת נסיעה, והורה לו פעמיים לדומם את מנוע הרכב.

הנאשם היה עצור מעצר ממש כשבוע ימים, ומיום 28.3.2019 היה משוחרר בתנאים של מעצר בית. עם מתן הכרעת הדין, ביום 2.7.2019, שונו התנאים בהסכמה, כך שהנאשם נותר במעצר בית לילי בלבד.

הנאשם נשלח לשירות המבחן לתסקיר לצורך טיעונים לעונש. מהתסקיר עולה כי מדובר כבן 29, נשוי ואב לשני ילדים קטנים, עובד בתחום השיפוצים, אשר לדבריו, מתרכז בגידול ילדיו ובכלכלת משפחתו. לנאשם אין עבר פלילי. שירות המבחן התרשם כי נטילת האחריות חלקית, ובדיקת שנת שמסר הנאשם נמצאה עם שרידי קנביס, כשהנאשם ציין שלא צרך סמים. שירות המבחן המליץ על הטלת מאסר בעבודות שירות.

יצוין, כי בדיון שהתקיים לפניי ביום 16.12.2019 החזרתי את הנאשם לשירות המבחן על-מנת שיוכיח רצינותו, וכן שלחתי לממונה על עבודות השירות, שכן ציינתי שלטעמי עונש של מאסר בעבודות שירות אפשרי בהחלט בנסיבות המקרה. עוד יצוין, כי עמדת המאשימה למאסר בתיק זה.

באותו מעמד הצהיר הסניגור, כי בדעתו להגיש בקשה לאפשר לנאשם לצאת לחו"ל עם משפחתו, והוסכם כי לאחר קבלת המאשימה, בית המשפט יוכל ליתן החלטתו ללא קיום דיון בבקשה.

ואכן, הוגשה בקשה לאפשר למשיב לצאת לחו"ל לנופש משפחתי בטורקיה, בין התאריכים 28.12.2019 - 3.1.2020. המאשימה מתנגדת לבקשה בטענה, כי קיים חשש ממשי להימלטות מאימת הדין לנוכח העונש הצפוי לטעמה (מאסר בפועל), וכן לנוכח העולה מהתסקיר ביחס לנטילת אחריות חלקית וצריכת סמים.

לאחר כל זאת, החלטתי לקבל את הבקשה.

אזכיר את המובן מאליו, ולפיו בבואו של בית המשפט להכריע בבקשות מסוג זה, עליו לערוך איזון "...בין זכותו של העורר לצאת מן הארץ מן העבר האחד, לבין האינטרס הציבורי בהבטחת ניהולו התקין של ההליך הפלילי בעניינו, מן העבר השני (בש"פ 6654/93 בינקין נ' מדינת ישראל, פ"ד מח(1) 290, 293 (1994)). בפסיקתנו נקבע כי המבחן המנחה במלאכת האיזון של השיקולים האמורים הוא קיומה של אפשרות סבירה או חשש סביר כי יציאת הנאשם לחוץ לארץ תסכל את מהלכו של ההליך הפלילי (סעיף 48(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996; בש"פ 6606/02 צברי נ' מדינת ישראל פ"ד נו(6) 625, 629 (2002) (להלן: עניין צברי); בש"פ 1986/94 מדינת ישראל נ' עמר פ"ד מח(3) 133, 143 (1994)). במסגרת בחינה זו יישקלו, בין היתר, העבירות המיוחסות לנאשם ונסיבות ביצוען; חומרת העונש הצפוי לו באם יורשע; השלב שבו נמצא ההליך הפלילי בעניינו; ונסיבותיו האישיות של הנאשם (בש"פ 5474/14 מדינת ישראל נ' אוחנה, [פורסם בנבו] פסקה 23 (28.8.2014) (להלן: עניין אוחנה); בש"פ 1746/10 ניימן נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 16 (26.4.2010) (להלן: עניין ניימן); עניין צברי, בעמ' 629). עוד נפסק כי בגדרי האיזון האמור רשאי בית המשפט להתחשב גם במטרת הנסיעה העומדת על הפרק וב"מידת הפגיעה הגלומה במניעתה מן הנאשם" (עניין ניימן, פסקה 16; עניין צברי, בעמ' 629-630) [בש"פ 6834/19 ריבון נ' מ"י (מיום 7.11.2019)].

בעניינו, מדובר באדם ללא עבר פלילי, שזהו לו מעמדו הראשון בבית המשפט; מדובר בעבירת רכוש שאינה מקימה עילת מעצר ברגיל; מדובר במי ששוחרר למעצר בית מלא ואח"כ הוקלו תנאי מעצרו בהסכמה למעצר בית לילי, ולא נרשמה לחובתו כל הפרה מאז מרץ 2019 עת שוחרר.

אשר לתסקיר - ספק פועל לעולם לטובת נאשם, ולכן אפשרתי לו להוכיח עצמו תקופה נוספת אל מול שירות המבחן כמפורט בהחלטתי מיום 16.12.2019; העונש הצפוי לנאשם נע בין מאסר בעבודות שירות למאסר בפועל לא ארוך על פי רמת הפסיקה הנוהגת.

לפיכך, על-פי כל המבחנים, לא הוכח "אפשרות סבירה" או "ודאות קרובה" לחשש כי הנאשם יימלט מאימת הדין. טיבן של העבירות בהן הודה והורשע אינו מקים חשש כזה (בניגוד למקרה המצוטט על-ידי, שם דובר גם בשיבוש מהלכי משפט וגם בהפרה של תנאי שחרורו). מכאן, שאין באמור לגבור על זכות היסוד לחופש תנועה של כל אדם, וגם של נאשם ואף נאשם שהורשע בפלילים.

לכן, אני נעתר לבקשה בתנאים הבאים:

א. הנאשם יפקיד סך של 5,000 ₪ ויחתום על התחייבות בסך 10,000 ₪ להבטיח את שובו ארצה;

ב. הנאשם ימציא ערב צד ג', שיחתום על ערבות צד ג' בסך 10,000 ₪ לתכלית האמורה.

בכפוף לקיום האמור לעיל, יוכל הנאשם לצאת את הארץ בתאריכים האמורים.

לאחר שובו, והוכחת חזרתו, יוכל לבקש השבת ההפקדה וביטול ההתחייבות.

החלטתי תיכנס לתוקף ביום ב' 23.12.2019, כשעד למועד זה בשעה 10:00 על המאשימה להודיע אם בכוונתה להגיש ערר. אם תגיש ערר, הדבר ייעשה עד ליום 24.12.2019 ואז יעוכב ביצוע ההחלטה עד לדיון בערר.

יש לשלוח בדחיפות לצדדים ולוודא עמם קבלה טלפונית.

ניתנה היום, כ"א כסלו תש"פ, 19 דצמבר 2019, בהעדר הצדדים.